

بررسی چالش‌های فقهی و حقوقی

سرپرستی کودکان بی سرپرست و بد سرپرست
با رویکردی بر قانون جدید

تألیف:

مونا حاجی آقابزرگی

۱۳۹۴

سرشناسه	- حاجی آقابزرگی، مونا، ۱۳۶۲
عنوان قراردادی	: ایران، قوانین و احکام
عنوان و نام پدیدآور	: بررسی چالش‌های فقهی و حقوقی: سرپرستی کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست با رویکردی بر قانون جدید / مولف مونا حاجی آقابزرگی.
مشخصات نشر	: همدان: طرحان، ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری	: ۱۶۲ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۴۰-۰۵-۳
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتابنامه: ص. ۱۴۲ - ۱۳۱
عنوان دیگر	: سرپرستی کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست با رویکردی بر قانون جدید.
موضوع	: فرزندخواندگی -- قوانین و مقررات -- ایران
موضوع	: فرزندخواندگی (فقه)
موضوع	: کودکان بی‌سرپرست -- وضع حقوقی و قوانین -- ایران
موضوع	: کودکان -- سرپرستی (فقه)
رده بندی کنگره	: KMH ۶۰.۹
رده بندی دیوبی	: ۲۴۶/۵۵۰۱۷

انتشارات طرحان

بررسی چالش‌های فقهی و حقوقی

سرپرستی کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست

با رویکردی بر قانون جدید

نویسنده: مونا حاجی آقابزرگی

ناشر: انتشارات طرحان

چاپ اول - ۱۳۹۴

شماره: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۴۰-۰۵-۳

قیمت: ۹۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

۱	سخن مؤلف
۲	پیش گفتار
۳	بخش اول: کلیات
۵	گفتار اول: کلیات طرح
۹	گفتار دوم: پیشینه تحقیق
۱۴	گفتار سو: مفاهیم و واژه شناسی
۲۸	گفتار چهارم: تاریخچه و پیشینه فرزندخواندگی
۳۳	بخش دوم: ماهیت فقهی، عوقی سربرستی و ولایت بر کودکان و انواع آن
۳۵	گفتار اول: ماهیت قریبی، ریزی، تی
۴۲	گفتار دوم: ماهیت فقهی ریزی، تی
۵۹	گفتار سوم: ولایت کودکان بی سربرست و بد سربرست
۷۲	گفتار چهارم: انواع ولایت بر کودک
۷۷	بخش سوم: فرایند تسهیل فرزندپذیری و برخورداری کودک از گسترش حمایت‌های قانونی
۷۹	گفتار اول: فرایند تسهیل فرزندپذیری
۸۸	گفتار دوم: برخورداری کودک از گسترش حمایت‌های قانونی
۹۵	بخش چهارم: چالشهای فقهی و حقوقی قانون سربرستی
۹۷	گفتار اول: ازدواج با فرزندخوانده از نگاه فقه و حقوق
۱۰۵	گفتار دوم: محرومیت
۱۱۸	گفتار سوم: توارث
۱۲۷	نتیجه گیری
۱۳۱	منابع و مأخذ
۱۴۱	ضمائمه

سخن مؤلف

حقوق خانواده اگر چه مورد بی مهری و تساهل قرار می گیرد، بی گمان از دشوارترین حوزه های فعالیت حقوقی است، جایی که «منطق» و «استدلال» یکانه راهبر نیست و عدالت مفهومی شکننده می باید زیرا این بار سرنوشت «انسان» و «روابط انسانی» در میان است. جایی که تگرگش چند بعدی را طلب می کند تا هر آنچه دیدنی است مشاهده شود و هیچ نکته ای بی اشارت نماند.

از آنجا که قانون سابق با سختی و به کندی تغییر کرد و این فرایند، با هدف حمایت بیشتر از کودکان بی سرپرست و فاقد سرپرست مؤثر و با صلاحیت صورت گرفته است لذا رسالتی است بس طیب تر و حساس تر به همین دلیل نظرات نو در حقوق خانواده صورتی دیگر دارند زیرا ام باید با فضای فکری جامعه و باورهای مردمی همسو باشد و هم لزوماً باید در چارچوب قواعد مأوس و نیهای سنتی جای گیرند تا بتوانند مقبولیتی بیابند.

بی تردید تشییت جاید، حائزی قانونی فرزندان بی سرپرست و بد سرپرست در جامعه و توسعه مبانی حقوقی در زمینه مای مخلف حضانت و سرپرستی می تواند یکی از ابزارهای بسیار مهم برای رسیدن به این اهداف باشد.

آنچه مبنای کتاب حاضر را تشکیل می سد با آنچه به رویکرد کار کردگرای آن، چگونگی و حدود آثار ناشی از فرزندخواندگی است که در تمامی روابط ناشی از ابوت و بنت یعنی توارث، محرومیت، ولایت و حضانت قابل بحث است.

پیش گفتار

یکی از مشکلات جوامع بشری از دیرباز تا کنون مسئله‌ی کودکان بدون سرپرست می‌باشد؛ کودکانی که به علی‌مانند عوامل طبیعی (سیل، زلزله، قحطی، خشکسالی و ...) و یا علل غیر طبیعی (فوت یکی از والدین یا هر دو، طلاق، زندانی شدن آنها، فقر، تولد نا مشروع و ...) از نعمت سرپرستی والدین خود محروم شده‌اند یا سرپرستان آنها فاقد صلاحیت مناسب در جهت تربیت این فرزندان می‌باشند. قانونگذار با توجه به اهمیت این موضوع، تدوین قانون سرپرستی روی آورده است با این هدف که سرپرستی این کودکان، شخص با صلاحیت واگذار شود. با توجه به دلایل فوق از گذشته افرادی که صاحب فرزند ببوده اند بعضی از این کودکان را تحت سرپرستی خود قرار داده‌اند. مقررات حاکم را شخص ص (سرپرستی کودکان بی سرپرست) که از قبل از پیروزی انقلاب اسلامی وجود داشت با ^۱ نیت چهار دهه این مقررات تابع مقررات جدیدی شده است این قانون در جهت حمایت از نیازهای مادی و معنوی کودکان بی سرپرست و بد سرپرست و همچنین وجود بعضی فاکرها در جهت قبول این مستولیت توسط سرپرست تدوین شده است. مسئله سرپرستی در فقه اسلامی هم مورد توجه قرار داشته است. تأکید در امر حقوق یتیم بیانگر همین است. ها در باب لقیط به دلایلی مانند وجوب حفظ جان افراد، قاعده احسان و ... حکم به ^۲ بیوب و یا بعض‌ا حکم به استحباب آخذ(گرفتن) این کودکان و جمع آوری آن‌ها از اماکن صدمی ^۳ داده‌اند. اما این تدبیر به تنهایی برای رفع مشکلات این کودکان که هر روزه در جوامع کنترل بر تعداد آنها افزوده می‌شود کافی به نظر نمی‌رسد.